

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 676/2007/EK RENDELETE

(2007. június 11.)

az Északi-tengerben élő sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) legújabb tudományos szakvéleménye rámutat arra, hogy az északi-tengeri sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászata az állományban olyan mértékű pusztulást okozott, amely meghaladta az ICES által az elővigyázatosság elvével összhangban meghatározott szintet, és az állományok a fenn nem tartható halászat kockázatának vannak kitéve.
- (2) A többéves gazdálkodási stratégiákat vizsgáló szakértői bizottság véleménye rámutat arra, hogy a közönséges nyelvhal legnagyobb hozama a 2–6 éves korú egyedek halászat okozta 0,2-es állománypusztulási arány esetén érhető el.
- (3) A halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) véleménye szerint az északi-tengeri sima lepényhal állománya elővigyázatossági biomasszájának

230 000 tonnának kell lennie, és az északi-tengeri sima lepényhal állományából nyerhető legmagasabb hozam hosszú távú biztosításához szükséges halászat okozta állománypusztulási arány 0,3, az északi-tengeri közönséges nyelvhal állománya elővigyázatossági biomasszájának pedig 35 000 tonnának kell lennie.

- (4) Intézkedéseket kell hozni az északi-tengeri sima lepényhal és közönséges nyelvhal állományát érintő halászati gazdálkodásra vonatkozó többéves terv létrehozásához. Ezeket az intézkedéseket – amennyiben azok érintik az északi-tengeri sima lepényhal állományát – a Norvégiával folytatott konzultációkra tekintettel kell megállapítani.

- (5) A terv célja, hogy az első szakaszban a biztonságos biológiai határon belülre emelje az északi-tengeri sima lepényhal és közönséges nyelvhal állományát, majd egy második szakaszban – miután a Tanács megfelelően áttanulmányozta az e célt szolgáló végrehajtási módszereket – gondoskodjon arról, hogy a legnagyobb fenntartható hozam alapján és fenntartható gazdasági, környezeti és szociális feltételek mellett aknázzák ki ezeket az állományokat.

- (6) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ többek között előírja, hogy e cél elérésének érdekében a Közösség az elővigyázatosság elvét alkalmazza az állomány védelmét és megőrzését szolgáló intézkedések meghozatalakor, hogy biztosítsa annak fenntartható kiaknázását, és a lehető legkisebbre csökkentse a halászati tevékenységnek a tengeri ökoszisztémára gyakorolt hatását.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2006. szeptember 28-án kihirdetett véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

- (7) E rendelet célja a halászati gazdálkodásra vonatkozó ökoszisztéma alapú megközelítés progresszív alkalmazása, valamint hozzá kell járulnia ahhoz, hogy a halászati tevékenységek egy gazdaságilag életképes és versenyképes halászati ágazaton belül, hatékony módon folyjanak, miközben megfelelő életszínvonalat kell biztosítani azok számára, akiknek megélhetése az északi-tengeri sima lepényhal és közönséges nyelvhal halászatától függ, továbbá figyelembe kell vennie a fogyasztók érdekeit is. A Közösség a politikáit részben az érintett regionális tanácsadó testület ajánlásaira alapozza. Az északi-tengeri simalepényhal-zsákmány jelentős részét a közönséges nyelvhal-zsákmánnyal együtt fogják ki. A sima lepényhallal való gazdálkodás ezért nem valósítható meg a közönséges nyelvhalat érintő gazdálkodástól függetlenül.
- (8) Ennek megfelelően a többéves terv kidolgozásakor figyelembe kell venni azt a tényt is, hogy a sima lepényhal esetében a halászat okozta állománypusztulás magas rátája nagymértékben az Északi-tenger déli részén 80 mm szembőségű merevítőrudas zsákhálóval folytatott közönséges nyelvhal-halászat során visszaengedett lepényhal jelentős mennyiségére vezethető vissza.
- (9) A halászat okozta állománypusztulás rátájának ilyen ellenőrzését az érintett állományok teljes kifogható mennyiségét (TAC) meghatározó megfelelő módszer, valamint egy olyan – a tengeren töltött engedélyezett napok korlátozását magában foglaló – szabályozás kialakításával lehet elérni, amely az ezen állományokra vonatkozó halászati erőfelfejtéseket olyan szintre korlátozza, amely mellett a TAC és a tervezett, halászat okozta állománypusztulás rátájának túllépésére valószínűleg nem kerül sor, viszont elegendő a halászat okozta állománypusztulás tervben rögzített arányai alapján megengedett TAC kifogásához.
- (10) A terv a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal érintett állományainak halászat okozta állománypusztulására jelentős hatást gyakorló minden lepényhal-halászatra vonatkozik. Azon tagállamok azonban, amelyek kvótái egyik állomány esetében sem érik el a TAC Európai Közösségre eső részének 5 %-át, mentesülnek a terv erőfelfejtés-gazdálkodásra vonatkozó rendelkezései alól.
- (11) Ez a terv szolgál majd a lepényhal-gazdálkodás fő eszközül az Északi-tengeren, és hozzájárul majd más állományok – például a tőkehalállományok – helyreállításához.
- (12) A közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK

tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározottakon túl az e rendeletben előírt intézkedések betartásának biztosítása érdekében további ellenőrző intézkedéseket kell bevezetni.

- (13) A Bizottság 2006-ban a maximális fenntartható hozamra vonatkozó célkitűzés 2015-ig történő eléréséről szóló közlemény révén vitát kezdeményezett a halászat okozta állománypusztulás fokozatos csökkentésére irányuló közösségi stratégiáról. A Bizottság e közleményt benyújtotta véleményezésre a regionális tanácsadó testületeknek.
- (14) A Bizottság felkérte a HTMGB-t, hogy készítsen jelentést a sima lepényhalra és a közönséges nyelvhalra irányuló gazdálkodással kapcsolatos – pontos, objektív és átfogó biológiai és pénzügyi információk alapján elkészítendő – hatásvizsgálat kulcsfontosságú elemeiről. E hatásvizsgálat a többéves terv második szakaszára vonatkozó bizottsági javaslat mellékletét képezi majd.
- (15) A többéves terv az első szakaszban helyreállítási tervnek, a második szakaszban pedig gazdálkodási tervnek tekintendő a 2371/2002/EK rendelet 5. és 6. cikkének értelmében,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS CÉLKITŰZÉS

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet többéves tervet hoz létre az Északi-tengerben élő sima lepényhalak és közönséges nyelvhalak állományának kiaknázására irányuló halászatra vonatkozóan.

(2) E rendelet alkalmazásában az „Északi-tenger” a Nemzetközi Tengerkutató Tanács által IV. alterületként elkülönített tengeri terület.

2. cikk

Biztonságos biológiai határok

(1) E rendelet alkalmazásában a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal állományát azokban az években kell a biztonságos biológiai határok közötti mennyiségűnek tekinteni, amelyekben a halászati tudományos, műszaki és gazdasági bizottság (HTMGB) véleménye szerint a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a sima lepényhal állományának ívásra képes biomasszája meghaladja a 230 000 tonnát;

⁽¹⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb az 1967/2006/EK rendelettel (HL L 409., 2006.12.30., 11. o.) módosított rendelet.

- b) a sima lepényhal állománya esetében észlelt halászat okozta állománypusztulás átlagos aránya 2–6 éves életkorban évente kevesebb mint 0,6;
- c) a közönséges nyelvhal állományának ívársra képes biomasszája meghaladja a 35 000 tonnát;
- d) a közönséges nyelvhal állományának esetében tapasztalt, halászat okozta állománypusztulás átlagos aránya 2–6 éves életkorban évente kevesebb mint 0,4.

(2) Amennyiben a HTMGB a biomasszára és a halászat okozta állománypusztulásra vonatkozóan más értékek használatát javasolja a biztonságos biológiai határ meghatározásához, a Bizottság javaslatot nyújt be az (1) bekezdés módosítására.

3. cikk

A többéves terv első szakaszának célkitűzései

(1) A többéves terv első szakasza biztosítja, hogy a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal állománya ismét a biztonságos biológiai határok közé kerüljön.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott célkitűzést úgy kell elérni, hogy a sima lepényhalra és a közönséges nyelvhalra vonatkozó, halászat okozta állománypusztulás aránya évente 10 %-kal csökkenjen a TAC legfeljebb 15 %-os éves változásával addig, amíg mindkét állomány el nem éri a biztonságos biológiai határértéket.

4. cikk

A többéves terv második szakaszának célkitűzései

(1) A többéves terv második szakasza biztosítja a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal állományainak a legnagyobb fenntartható hozam alapján történő kiaknázását.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott célt úgy kell elérni, hogy a sima lepényhalra vonatkozó, halászat okozta állománypusztulás aránya 2–6 éves életkorban legalább 0,3 maradjon.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott célt úgy kell elérni, hogy a közönséges nyelvhalra vonatkozó, halászat okozta állománypusztulás aránya 2–6 éves életkorban legalább 0,2 maradjon.

5. cikk

Átmeneti szabályok

(1) Amennyiben megállapításra kerül, hogy a sima lepényhal és a közönséges nyelvhal állományai két egymást követő évben

ismét a biztonságos biológiai határokon belül helyezkednek el, a Tanács a Bizottság javaslata alapján határoz a 4. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 7., 8. és 9. cikk olyan módosításáról, amely a HTMGB legújabb tudományos véleményének fényében lehetővé teszi az állományoknak a maximális fenntartható hozammal összeegyeztethető állománypusztulás melletti kiaknázását.

(2) A Bizottság felülvizsgálati javaslatát egy teljes körű hatásvizsgálat egészíti ki, a javaslat továbbá figyelembe veszi az északi-tengeri regionális tanácsadó testület véleményét.

II. FEJEZET

TELJES KIFOGHATÓ MENNYISÉG

6. cikk

A teljes kifogható mennyiségek (TAC-ok) megállapítása

A Bizottság javaslata alapján a Tanács évente minősített többséggel határoz a következő évi TAC-okról az északi-tengeri sima lepényhal és közönséges nyelvhal állományára vonatkozóan e rendelet 7. és 8. cikkének megfelelően.

7. cikk

A sima lepényhalra vonatkozó TAC megállapítására irányuló eljárás

(1) A Tanács a sima lepényhalra vonatkozó TAC-ot olyan fogásszinten fogadja el, amely a HTMGB által készített tudományos értékelés szerint az alábbiak közül a magasabb:

a) az a TAC, amelynek alkalmazása az alkalmazás évében a halászat okozta állománypusztulás arányának 10 %-os csökkenését eredményezi az előző évre becsült, halászat okozta állománypusztulás arányához képest;

b) az a TAC, amelynek alkalmazása 2–6 éves életkorban a halászat okozta állománypusztulás 0,3-es arányát eredményezi az alkalmazása évében.

(2) Ha az (1) bekezdés alkalmazása olyan TAC-hoz vezetne, amely több, mint 15 %-kal meghaladja az előző évi TAC-ot, a Tanács olyan TAC-ot fogad el, amely 15 %-kal nagyobb a tárgyévi TAC-nál.

(3) Ha az (1) bekezdés alkalmazása olyan TAC-hoz vezetne, amely több, mint 15 %-kal kevesebb az előző évi TAC-nál, a Tanács olyan TAC-ot fogad el, amely 15 %-kal kevesebb a tárgyévi TAC-nál.

8. cikk

A közönséges nyelvhalra vonatkozó TAC megállapítására irányuló eljárás

(1) A Tanács a közönséges nyelvhalra vonatkozó TAC-ot olyan fogásszinten fogadja el, amely a HTMGB által készített tudományos értékelés szerint az alábbiak közül a magasabb:

- a) az a TAC, amelynek alkalmazása 2–6 éves életkorban a halászat okozta állománypusztulás 0,2-es arányát eredményezi az alkalmazása évében;
- b) az a TAC, amelynek alkalmazása az alkalmazás évében a halászat okozta állománypusztulás arányának 10 %-os csökkenését eredményezi az előző évre becsült, halászat okozta állománypusztulás arányához képest.

(2) Ha az (1) bekezdés alkalmazása olyan TAC-hoz vezetne, amely több, mint 15 %-kal meghaladja az előző évi TAC-ot, a Tanács olyan TAC-ot fogad el, amely 15 %-kal nagyobb a tárgyévi TAC-nál.

(3) Ha az (1) bekezdés alkalmazása olyan TAC-hoz vezetne, amely több, mint 15 %-kal kevesebb az előző évi TAC-nál, a Tanács olyan TAC-ot fogad el, amely 15 %-kal kevesebb a tárgyévi TAC-nál.

III. FEJEZET

A HALÁSZATI ERŐKIFEJTÉS KORLÁTOZÁSA

9. cikk

A halászati erő kifejtés korlátozása

(1) A II. fejezetben említett TAC-okat kiegészítik egy, a közösségi jogalkotás keretében megállapított, halászati erő kifejtéseket korlátozó rendszerrel.

(2) A Bizottság javaslata alapján és az (1) bekezdésben említett, halászati erő kifejtést korlátozó rendszerre is figyelemmel a Tanács minden évben minősített többséggel határoz az azon flották általi halászati erő kifejtés legmagasabb szintjének kiigazításáról, amelyek esetében a sima lepényhal vagy a közönséges nyelvhal, vagy mindkét fajta a halzsákmány jelentős részét képezi, vagy amelyek nagy mennyiségben visszaengedik a tengerbe e fajtákat.

(3) A Bizottság előrejelzést kér a HTMGB-től a 6. cikkel összhangban megállapított teljes kifogható mennyiségek Európai Közösségre eső részének megfelelő simalepényhal- és közönséges nyelvhal-fogásokhoz szükséges halászati erő kifejtés legmagasabb szintjéről. Ezt a kérelmet a kvótákra vonatkozó halászati feltételek szabályozásáról szóló, egyéb vonatkozó közösségi jogszabályok figyelembevételével kell megfogalmazni.

(4) A halászati erő kifejtés (2) bekezdésben említett legmagasabb szintjének éves kiigazítása a HTMGB (3) bekezdés szerint adott véleményének figyelembevételével történik.

(5) A Bizottság minden évben felkéri a HTMGB-t, hogy készítsen jelentést a sima lepényhalra és a közönséges nyelvhalra irányuló halászatot folytató halászhajók halászati erő kifejtésének éves szintjéről, valamint az általuk használt halászfelszerelések típusairól.

(6) A (4) bekezdéstől eltérve a halászati erő kifejtés nem haladhatja meg a 2006-ra megállapított szintet.

(7) Azon tagállamok, amelyek kvótái sem a sima lepényhal, sem pedig a közönséges nyelvhal esetében nem érik el a teljes kifogható mennyiségek Európai Közösségre eső részének 5 %-át, mentesülnek az erő kifejtés-gazdálkodási rendszer alól.

(8) Az erő kifejtés-gazdálkodási rendszer vonatkozik a (7) bekezdés rendelkezései által érintett azon tagállamra, amely a 2371/2002/EK rendelet 20. cikkének (5) bekezdése alapján a közönséges nyelvhalra vagy a sima lepényhalra vonatkozó kvóták olyan cseréjébe bocsátkozik, amelynek eredményeként az adott tagállamnak kiosztott kvótának és a közönséges nyelvhal vagy a sima lepényhal átvitt mennyiségének összege túllépi a TAC Európai Közösségre eső részének 5 %-át.

(9) A halászati erő kifejtés nem haladhatja meg a 2006-ra engedélyezett szintet azon halászhajók esetében, amelyeknél a sima lepényhal vagy a közönséges nyelvhal a fogás jelentős részét képezi, és amelyek a (7) bekezdés rendelkezései által érintett tagállam lobogója alatt hajóznak.

IV. FEJEZET

ELLENŐRZÉS, VIZSGÁLAT ÉS FELÜGYELET

10. cikk

A halászati erő kifejtésre vonatkozó jelentések

(1) A közös 2847/93/EGK rendelet 19b., 19c., 19d., 19e. és 19k. cikkét kell alkalmazni a területen tevékenykedő hajókra. Azokra a hajókra, amelyek a műholdas hajómegfigyelési rendszerekre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról szóló, 2003. december 18-i 2244/2003/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 5. és 6. cikkével összhangban megfigyelési rendszerrel vannak felszerelve, nem vonatkoznak a jelzési követelmények.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett kötelezettség betartásának biztosítására végrehajthatnak olyan alternatív ellenőrző intézkedéseket, amelyek ugyanolyan hatékonyak és átláthatóak, mint ezek a jelentéstételi kötelezettségek. Az említett intézkedésekről végrehajtásuk előtt értesíteni kell a Bizottságot.

⁽¹⁾ HL L 333., 2003.12.20., 17. o.

11. cikk

Hibahatár

(1) A tagállami halfogásokra vonatkozó információk feljegyzésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1983. szeptember 22-i 2807/83/EGK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (2) bekezdésétől eltérően, az Északi-tengeren tartózkodott halászhajókon tartott, mind a sima lepényhal, mind pedig a közönséges nyelvhal élőszűly-kilogrammban meghatározott mennyiségei becslésében az engedélyezett hibahatár a hajónaplóban szereplő számadat 8 %-a. Amennyiben a közönséges szabályozásban nem fektettek le átváltási arányt, a hajó lobogója szerinti tagállamban elfogadott átváltási arány alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a tengeri élőlények azon fajaira, amelyek esetében a hajón tartott mennyiség kevesebb, mint 50 kg.

12. cikk

A halzsákmány lemerése

A tagállamok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az Északi-tengeren fogott, 300 kg-ot meghaladó mennyiségű közönséges nyelvhalat vagy az 500 kg-ot meghaladó mennyiségű sima lepényhalat értékesítés előtt olyan mérleg felhasználásával mérjék le, amelynek pontosságát hitelesítették.

13. cikk

Előzetes értesítés

Az Északi-tengeren tartózkodott közösségi halászhajók azon parancsnokai, akik bármely mennyiségben sima lepényhalat vagy közönséges nyelvhalat kívánnak harmadik ország kikötőjében vagy kirakodási helyén kirakodni, legalább huszonnégy órával a harmadik országban történő kirakodás előtt köteles megadni az alábbi információkat a lobogó szerinti tagállam illetékes hatóságainak:

- a) a kikötőnek vagy a kirakodás helyének neve;
- b) a kikötőbe vagy a kirakodás helyére való megérkezés becsült időpontja;
- c) azon fajok élőszűly-kilogrammban megadott mennyisége, amelyekből 50 kg-nál nagyobb mennyiséget tartanak a fedélzetén.

Az értesítést a halászhajó parancsnokának képviselője is elvégezheti.

⁽¹⁾ HL L 276., 1983.10.10., 1. o. A legutóbb az 1804/2005/EK rendelettel (HL L 290., 2005.11.4., 10. o.) módosított rendelet.

14. cikk

A sima lepényhal és a közönséges nyelvhal elkülönített tárolása

(1) Közösségi halászhajón tilos bármely különálló tartályban bármilyen mennyiségű sima lepényhalat vagy bármilyen mennyiségű közönséges nyelvhalat egyéb tengeri élőlényvel vegyesen tárolni.

(2) A közösségi halászhajó parancsnoka a hajónaplóban szereplő mennyiségeknek a fedélzeten tartott simalepényhal- és közönségesnyelvhal-fogásokkal való összevetése érdekében a szükséges mértékben együttműködik a tagállam ellenőreivel.

15. cikk

A közönséges nyelvhal és a sima lepényhal szállítása

(1) A tagállam illetékes hatóságai előírhatják, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett földrajzi területen kifogott és az adott tagállamban először kirakodott, 500 kg-ot meghaladó mennyiségű sima lepényhalat vagy a 300 kg-ot meghaladó mennyiségű közönséges nyelvhalat az első kirakodási kikötőből való elszállítását megelőzően olyan mérleg felhasználásával mérjék le, amelynek pontosságát hitelesítették.

(2) A 2847/93/EGK rendelet 13. cikkétől eltérően a kirakodási helytől eltérő helyre szállított, 500 kg-ot meghaladó mennyiségű közönséges nyelvhal és a 300 kg-ot meghaladó mennyiségű sima lepényhal szállítmányát azon rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt nyilatkozatnak kell kísérnie. A 2847/93/EGK rendelet 13. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt mentesség nem alkalmazható.

16. cikk

A közönséges nyelvhal és a sima lepényhal átrakodásának tilalma

Az Északi-tengeren tartózkodó közösségi halászhajó semmilyen mennyiségű sima lepényhalat vagy közönséges nyelvhalat nem rakodhat át másik hajóra.

V. FEJEZET

NYOMON KÖVETÉS

17. cikk

A gazdálkodási intézkedések értékelése

(1) E rendelet alkalmazásának második évében, majd minden ezt követő évben a Bizottság a HTMGB véleménye alapján értékeli az érintett állományokra és ezen állományok halászatára vonatkozó gazdálkodási intézkedések hatását.

(2) E rendelet alkalmazásának harmadik évében és azt követően minden harmadik évben a Bizottság tudományos szakvéleményt kér a HTMGB-től arról, hogy milyen mértékben változtak meg a többéves terv célkitűzései. A Bizottság adott esetben megfelelő intézkedéseket javasol, továbbá a 3. és 4. cikkben megállapított célkitűzések elérése érdekében a Tanács minősített többséggel alternatív intézkedésekről határoz.

18. cikk

Különleges körülmények

Amennyiben a HTMGB azt állapítja meg, hogy az ívasra képes simalepényhal-, illetve közönségesnyelvhal-állomány csökkent szaporodási képességgel rendelkezik, a Tanács a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel határoz a sima lepényhalra vonatkozó, a 7. cikkben megállapítottnál alacsonyabb TAC-ról, valamint a közönséges nyelvhalra vonatkozó, a 8. cikkben megállapítottnál alacsonyabb TAC-ról, és a halászati erő kifejtésnek a 9. cikkben megállapítottnál alacsonyabb szintjéről.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

19. cikk

Támogatás az Európai Halászati Alap keretében

(1) Az e rendelet 3. cikkében előírt első szakaszban a többéves terv helyreállítási tervnek tekintendő a 2371/2002/EK

rendelet 5. cikkének értelmében és az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK rendelet ⁽¹⁾ 21. cikke a) pontja i. alpontjának alkalmazásában.

(2) Az e rendelet 4. cikkében előírt második szakaszban a többéves terv gazdálkodási tervnek tekintendő a 2371/2002/EK rendelet 6. cikkének értelmében és az 1198/2006/EK rendelet 21. cikke a) pontja iv. alpontjának alkalmazásában.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2007. június 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

H. SEEHOFER

(¹) HL L 223., 2006.8.15., 1. o.